

กิจการสัตวแพทย์ในประเทศญี่ปุ่น (ตอนจบ)

ธีรพงศ์ ธีรภัทรสกุล
ทาเคโอะ ซาไก

(ต่อจากฉบับที่แล้ว)

8. การบริการด้านการกักกันโรคสัตว์ (1)

การบริการด้านการกักกันโรคสัตว์ในญี่ปุ่นเกิดขึ้นโดยคำสั่งของคณะรัฐมนตรี ในปี ค.ศ. 1871 และโดยการประกาศใช้กฎหมายว่าด้วยการป้องกันโรคสัตว์ในปี ค.ศ. 1896 อันเนื่องมาจากการที่เกรงว่าโรคครีเนเตอร์-เปสต์จะระบาดเข้ามาจากไซบีเรีย

ในปี ค.ศ. 1897 เมืองนางาซากิถูกกำหนดให้เป็นเมืองท่าสำหรับการนำเข้าออกโคและแกะ ตามด้วยเมืองโกเบ โยโกฮามา และแกมมอง

ในปี ค.ศ. 1947 การกักกันโรคสัตว์ถูกโอนมาอยู่ในสังกัดกระทรวงเกษตรและป่าไม้

ในปี ค.ศ. 1952 การบริการด้านการกักกันโรคสัตว์แยกตัวออกจากบริการการกักกันโรคสัตว์และพืชซึ่งเป็นผลจากการบังคับใช้ของกฎหมายว่าด้วยการควบคุมโรคติดต่อในสัตว์ซึ่งได้รับการแก้ไขในปีก่อน

ในปัจจุบัน การบริการด้านการกักกันโรคสัตว์มีสำนักงานใหญ่อยู่ที่โยโกฮามาซึ่งมีสถานีกักกันโรคสัตว์ที่เป็นสาขาอยู่ 5 สาขา ที่ท่าอากาศยานนาริตะ (ท่าอากาศยานโตเกียวใหม่) นาโกยา โกเบ โมจิ และท่าเรือโอกินาวา และมีสถานีย่อยอีก 16 สถานี และ 1 สำนักงาน

หน้าที่หลักของการบริการการกักกันโรคสัตว์ คือ การตรวจสัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ที่นำเข้าและส่งออก เพื่อที่จะป้องกันการระบาดของโรคติดต่อในสัตว์ และเพื่อตรวจสอบสัตว์ที่นำเข้าและออกเพื่อการควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมโรคติดต่อในสัตว์และกฎหมายว่าด้วยการควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า ตามลำดับ

นอกจากนี้ ยังให้บริการด้านบำรุงรักษา เผยแพร่ อนุญาตหรือให้ยืมชีวผลิตภัณฑ์หลายชนิด เครื่องมือ และอุปกรณ์ต่างๆ ที่จำเป็นในการป้องกันโรค

สิ่งของต่างๆที่กำหนดไว้ว่าจะต้องมีการกักกันโรค นอกเหนือไปจากสิ่งที่ห้ามนำเข้า จะต้องมีการรับรองซึ่งออกโดยองค์การของรัฐบาลที่ส่งออก

8.1 การตรวจสัตว์นำเข้า

หลังจากที่มีการตรวจในยานพาหนะโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ท่าที่มาถึงแล้ว สัตว์จะถูกส่งตรงไปยังสถานีกักกันโรคสัตว์หรือสถานีกักกันโรคสัตว์ที่กำหนดโดยกระทรวงเกษตร ป่าไม้ และประมง ที่นั่น สัตว์จะถูกกักไว้เป็นระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในตารางที่ 9 ซึ่งแสดงระยะเวลาที่กักกันโรคสัตว์ที่นำเข้าและส่งออก

ตารางที่ 9 : ระยะเวลาในการกักกันโรคสัตว์ที่นำเข้า

ชนิดของสัตว์	จำนวนวันที่กักสัตว์	
	นำเข้า	ส่งออก
สัตว์กักคู้	15 วัน	7 วัน
ม้า	10 วัน	5 วัน
ไก่ เป็ด ฟาน ไก่วง นกกระหา	10 วัน	2 วัน
ลูกไก่อายุ 1 วัน	14 วัน	2 วัน
สัตว์อื่น	1 วัน	1 วัน

ในระหว่างกักกันโรค สัตว์ที่นำเข้าจะต้องได้รับการตรวจทางคลินิก ซีรัมวิทยา ได้รับการตรวจเลือด การตรวจภูมิแพ้ และการตรวจพิเศษอื่นๆ ทางห้องปฏิบัติการ อาทิ การตรวจทางแบคทีเรีย ไวรัสและพยาธิ

8.2 การตรวจผลิตภัณฑ์สัตว์ที่นำเข้า

ผลิตภัณฑ์สัตว์ที่นำเข้าจะต้องได้รับการตรวจกักกันโรคที่สถานีกักกันโรค หรือสถานที่ใดๆที่เจ้าหน้าที่กักกันโรคเป็นผู้กำหนดที่ทำเรือหรือท่าอากาศยาน และที่ซึ่งกำหนดโดยกระทรวงเกษตร ป่าไม้และประมง ข้อบังคับนี้ใช้กับสิ่งของต่างๆ ไม่ว่าสิ่งของนั้นจะมีหน้าที่ว่าเป็นตัวแพร่โรคติดต่อในสัตว์หรือไม่

สิ่งของที่นำเข้าเป็นต้นว่า กระดุกสัตว์ หนั่ง ผม ขน และ ฯลฯ ซึ่งสงสัยว่าจะมีการปนเปื้อน หรือสงสัยว่าจะมีตัวที่เป็นสาเหตุของโรคสัตว์จะถูกจัดการทำลายเชื้อด้วยยาฆ่าเชื้อที่เป็นด่างหรือด้วยแกซฟอรั่มลิดไฮด์ แกซเอธิลีนออกไซด์ หรือไอน้ำ

8.3 การตรวจสัตว์หรือผลิตภัณฑ์สัตว์ที่ส่งออก

ความพยายามที่จะทำการตรวจกักกันโรคสัตว์และผลิตภัณฑ์สัตว์ที่นำเข้าเพื่อป้องกันการติดโรคจากต่างประเทศซึ่งเป็นอันตรายต่ออุตสาหกรรมการเลี้ยงสัตว์ในประเทศมีเช่นไร การตรวจสัตว์และผลิตภัณฑ์สัตว์ที่ส่งออกก็เช่นกัน เพื่อให้แน่ใจว่าจะส่งสัตว์ที่มีสุขภาพดี และผลิตภัณฑ์ที่ปลอดภัยจากเชื้อโรค เพื่อสร้างความมั่นใจให้เกิดขึ้นระหว่างชาติ

การตรวจสัตว์และผลิตภัณฑ์สัตว์ทั้งที่นำเข้าและส่งออก โดยทั่วไปจะกระทำในลักษณะเดียวกัน และมี

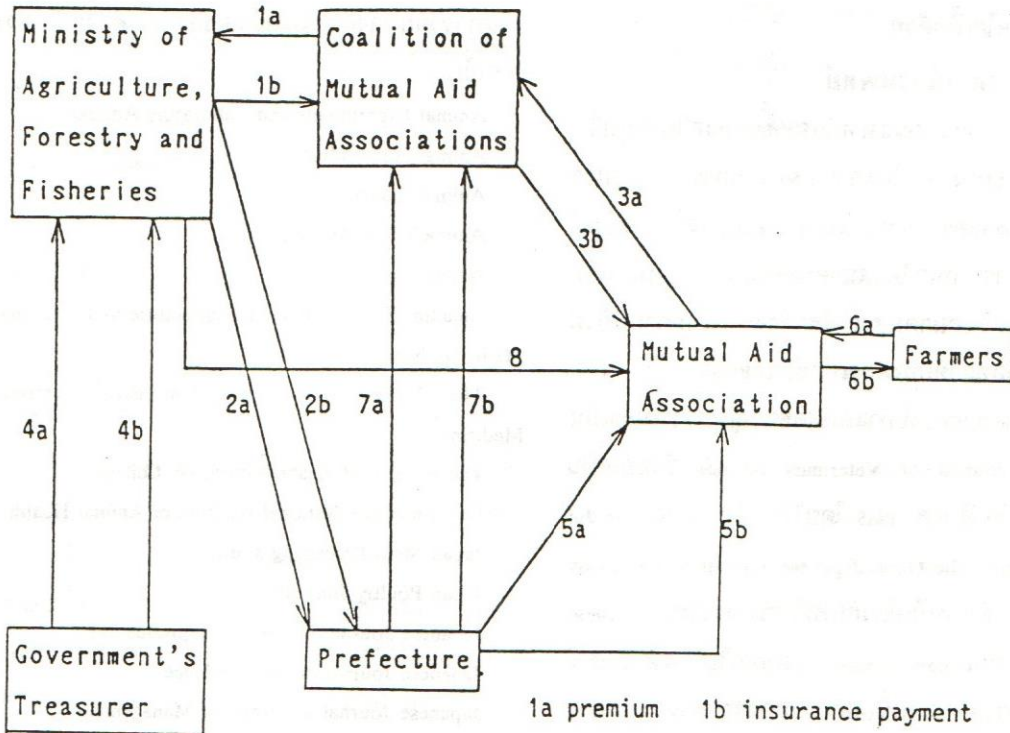
การออกใบสำคัญรับรองแก่สัตว์และผลิตภัณฑ์สัตว์ที่ส่งออกตามความต้องการของประเทศที่ต้องการนำเข้า

9. สมาคมประกันสุขภาพสัตว์

สมาคมประกันสุขภาพสัตว์เป็นองค์กรเกี่ยวกับการเกษตรกึ่งรัฐบาล ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล และอีกส่วนหนึ่งจากเกษตรกร สมาคมนี้อาศัยประวัติค่อนข้างยาว เริ่มต้นจากความจำเป็นในการที่จะป้องกันและกำจัดโรคสัตว์และพืชที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจของประเทศ ในปี ค.ศ. 1947 เริ่มมีกฎหมายเกี่ยวกับการประกันทางการเกษตรระดับท้องถิ่น เป็นผลให้มีการกำหนดคะแนนมาตรฐานสำหรับโรคสัตว์ชนิดต่างๆขึ้น และมีระบบการจ่ายเงินชดเชยให้แก่สัตว์ที่ตายหรือเป็นโรคที่จะต้องถูกทำลายตามคะแนนที่ปรากฏ กฎหมายนี้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา ตามการเปลี่ยนแปลงของระบบของการเกษตร ในปี ค.ศ. 1960 มีการรณรงค์เพื่อรวบรวมเกษตรกรโคนมเข้าด้วยกันเป็นกลุ่ม เพื่อให้เกิดความสะดวกในการจ่ายเงินชดเชยและการบริการแก่เกษตรกรอย่างเป็นระบบ ในขณะที่เดียวกันก็พยายามกระตุ้นให้เกษตรกรได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันเกี่ยวกับปัญหาต่างๆ ที่กระทบกระเทือนต่ออุตสาหกรรมการเลี้ยงสัตว์ ซึ่งอันนี้เป็นจุดเริ่มต้นของสมาคมประกันสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตร ป่าไม้และประมง เริ่มให้การช่วยเหลือทั้งในด้านเทคนิคและด้านการเงิน เพื่อจัดตั้งคลินิกสัตว์-

แพทย์สำหรับโคนมขึ้นที่สำนักงานของสมาคมประกันสุขภาพทั่วประเทศ ต่อมา คลินิกเหล่านี้ก็ได้กลายมาเป็นโรงพยาบาลสัตว์ มีเครื่องมือเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ทันสมัยและสัตวแพทย์ผู้มีความสามารถ โครงการการควบคุมโรคต่างๆ เช่น โรคเต้านมอักเสบ โรคผสมไม่ติด ก็ได้ถูกนำมาผนวกเข้ากับบริการเหล่านี้

ในปี ค.ศ. 1976 เริ่มขยายบริการไปยังสัตว์ชนิดอื่น เช่น สุกร ม้า และโคเนื้อ แต่สัตว์ที่โรงพยาบาลจะเกี่ยวข้องมาน้อยแค่นั้นขึ้นอยู่กับแต่ละท้องที่ โครงสร้างของการทำงานของระบบประกันสุขภาพสัตว์ (3) ระหว่างเกษตรกรและกระทรวงเกษตร ป่าไม้ และประมง แสดงไว้ตามรูปต่อไปนี้

- 1a premium 1b insurance payment
- 2a guidance 2b expenditure support
- 3a premium 3b insurance payment
- 4a country share 4b expenditure support
- 5a guidance 5b expenditure support
- 6a premium 6b insurance payment
- 7a guidance 7b expenditure support
- 8 country share

ระบบการทำงานของสมาคมประกันสุขภาพสัตว์

ในห้องที่ที่มีการเลี้ยงโคนมมากจะมีนายสัตว-
แพทย์ประจำโรงพยาบาลสัตว์ แห่งละประมาณ 10-12
คน แต่ละแห่งจะรับผิดชอบจำนวนโคประมาณ 20,000
ตัว ใน 280-300 ฟาร์ม จำนวนโคเฉลี่ยในแต่ละฟาร์ม
ประมาณ 60-70 ตัว และมีผลผลิตเฉลี่ยประมาณ 6,000
กก./ตัว/ระยะการให้นม นายสัตวแพทย์ 1 คนจะรับผิดชอบ
ประมาณ 30 ฟาร์ม และบางครั้งก็ต้องให้บริการ
แก่ ม้า และโคเนื้อด้วย

10. วารสารทางสัตวแพทย์

วารสารทางสัตวแพทย์และสัตวบาลในญี่ปุ่นใน
ปัจจุบัน มีอย่างน้อยไม่ต่ำกว่า 50 รายการ ทั้งวารสาร
ทางวิทยาศาสตร์ จุลสาร และรายงานการวิจัย ฉบับที่
เป็นทางการ ออกโดยสมาคมสัตวแพทย์ญี่ปุ่น หรือ
โดยชมรมหรือสมาคมสาขาวิชาต่างๆ นอกจากนี้ยังมี
วารสารที่ออกโดยองค์กรเอกชนและกลุ่มธุรกิจ วาร-
สารทางสัตวแพทย์ที่เก่าแก่ที่สุดของญี่ปุ่น เห็นจะเป็น
Japanese Journal of Veterinary Science ซึ่งออกเป็น
ครั้งแรกเมื่อ ปี ค.ศ. 1885 โดยใช้ชื่อว่า Dai Nippon Jui
Gaku Zasshi (The Great Japanese Journal of Veterinary
Medicine) ซึ่งเป็นปีเดียวกับที่มีการสถาปนา Japanese
Society of Veterinary Science (4) ต่อมาในปี ค.ศ. 1888 มี
การแบ่งวารสารฉบับนี้ออกเป็นสองวารสาร วารสาร
หนึ่งคือ Chuo Yuikai Zasshi (Journal of Central Japan
Veterinary Medicine) และอีกวารสารหนึ่งคือ Nihon Yui
Gaku Zasshi (The Japanese Journal of Veterinary
Science) ต่อมาในปี ค.ศ. 1938 มีการรวมวารสารทั้ง
สองฉบับเข้าด้วยกันและกลายมาเป็น The Japanese
Journal of Veterinary Science ตราบจนทุกวันนี้

วารสารที่เก่าแก่เป็นอันดับที่สองเห็นจะเป็น
Bulletin of the National Institute of Animal Health
ซึ่งออกเป็นฉบับแรกเมื่อ ปี ค.ศ. 1918 ในระยณัน
สถาบันยังคงใช้ชื่อว่า Yueki Chosasho (The Research
Station of Epizootics หรือ The Institute for
Infectious Diseases of Animals) (14) เอกสารนี้ออกปีละ

ครั้ง

นอกจากนี้ แต่ละมหาวิทยาลัยยังตีพิมพ์งานวิจัย
ของตน ซึ่งอาจจะออกในรูปแบบงานวิจัยทางสัตวแพทย์
อย่างเดียวหรือร่วมกับงานทางการเกษตรด้วย ดังเช่น
Bulletin of the College of Agriculture and Veterinary
Medicine, Nihon University.

ต่อไปนี้เป็นรายชื่อของวารสาร จุลสาร และราย
งานการวิจัยทางสัตวแพทย์และสัตวบาลต่างๆ ในประ-
เทศญี่ปุ่น :-

- Animal Experiments and Laboratory Animals
- Animal Husbandry*
- Animal Industry
- Animal's Eye Research
- Animals and Zoo
- Bulletin of the College of Agriculture and Veterinary
Medicine, Nihon University
- The Bulletin of Azabu University, Veterinary
Medicine
- The Bulletin of Azabu Veterinary College
- Bulletin of the National Institute of Animal Health
- Japan Meat Processing Journal
- Japan Poultry Journal*
- Japanese Journal of Animal Reproduction
- Japanese Journal of Dairy Science
- Japanese Journal of Livestock Management
- Japanese Journal of Small Animal Practice
- Japanese Journal of Small Animal Dermatology
- The Japanese Journal of Swine Husbandry Research
- Japanese Journal of Veterinary Anesthesiology
- The Japanese Journal of Veterinary Science
- The Japanese Journal of Zootechnical Science
- Japanese Poultry Science*
- Journal of the College of Dairy Agriculture
- Journal of the College of Dairying, Natural Science
- Journal of History of Science
- Journal of the Hokkaido Veterinary Medical
Association
- Journal of the Japan Veterinary Medical Association
- Journal of the Japanese Society of Poultry Diseases

Journal of the Tokyo Society of Veterinary and Zootechnical Science

Journal of Veterinary Clinic

Journal of Veterinary Medicine*

Pig Industry in Japan*

Proceeding of Japanese Society of Animal Nutrition and Metabolism

Proceeding of the Japanese Society of Antimicrobials for Animals

Research Report of the National Institute of Animal Health

Veterinary Research

The Veterinary World*

Zoological Magazine*

หมายเหตุ

* = วารสารออกโดยบริษัทหรือกลุ่มธุรกิจ

11. สรุป

อาจกล่าวได้ว่าประเทศญี่ปุ่นมีความเจริญก้าวหน้าในทุกๆด้านของการสัตวแพทย์ เริ่มตั้งแต่ สุขศาสตร์ การสัตว การบริการการกักกันโรคสัตว์ การบริการทางคลินิก การบริการด้านสาธารณสุข จนถึงการศึกษาทางคลินิก และการวิจัยพื้นฐาน รวมทั้งการศึกษาทางสัตวแพทย์ สถาบันส่วนใหญ่ที่ได้ไปเยี่ยมชมจะมีอุปกรณ์เครื่องมือที่ทันสมัยอย่างพร้อมมูล เมื่อมองย้อนหลังดูประวัติศาสตร์ ประเทศนี้ได้ตื่นตัวที่จะพัฒนาประเทศให้ทันสมัยทางด้านวิทยาศาสตร์ชีวภาพพร้อมกับทางด้านอื่นๆหรือที่เรียกว่า การปฏิวัติทางอุตสาหกรรม มาตั้งแต่ปลายศตวรรษที่ 19 สงครามโลกครั้งที่สองไม่ได้เป็นอุปสรรคในการพัฒนาทางด้านสัตวแพทย์แต่อย่างใด ในทางตรงข้ามประเทศญี่ปุ่นกลับเริ่มต้นการพัฒนาประเทศให้เจริญรุดหน้าไปอย่างรวดเร็ว และ 45 ปีหลังสงคราม ประเทศญี่ปุ่นกลายเป็นประเทศที่เจริญก้าวหน้าและมีอิสรภาพเกือบทุกๆด้านของวิทยาศาสตร์ชีวภาพเช่นเดียวกับวิทยาศาสตร์สาขาอื่น ทุกวันนี้ ท่ามกลาง

ความประหลาดใจและแม้แต่ความอิจฉาของประเทศต่างๆทั่วโลก ประเทศญี่ปุ่นเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ประเทศที่กำลังพัฒนาเป็นจำนวนมาก และอาจเป็นตัวอย่างแก่ประเทศที่พัฒนาไปแล้วด้วย ถึงความขยันขันแข็งในทางที่ถูก โดยเลือกเอาแต่ระบบที่เหมาะสมกับประเทศของตนมาใช้ ผู้เขียนหวังเป็นอย่างยิ่งว่าบทความนี้จะจะมีประโยชน์บ้างแม้เพียงเล็กน้อย ที่จะให้ผู้อ่านได้มองเห็นภาพของความเจริญก้าวหน้าในทางสัตวแพทย์ของประเทศญี่ปุ่น และความเป็นมาของมัน

12. กิตติกรรมประกาศ

ผู้เขียนขอขอบพระคุณ Professor N. Kanazawa ผู้อำนวยการ RRIAP (Regional Research Institute of Agriculture for Pacific Basin) ที่โดยฉันทานุมัติจากคณะกรรมการบริหาร ได้เชิญผู้เขียนคนแรก มาเยือนประเทศญี่ปุ่นในฐานะนักวิจัยแลกเปลี่ยน ณ Department of Preventive Veterinary Medicine, College of Agriculture and Veterinary Medicine, Nihon University ระหว่างวันที่ 21 พฤษภาคม ถึง 22 กรกฎาคม ค.ศ. 1989 ซึ่งผู้เขียนขอน้อมรับเกียรตินี้ด้วยความขอบพระคุณยิ่ง ผู้เขียนขอขอบพระคุณ Professor Dr. S. Nagao เพื่อนร่วมงานอาวุโสสำหรับข้อเสนอเกี่ยวกับการศึกษาสัตวแพทย์สมัยโบราณของญี่ปุ่น ระหว่างการเยือนสถาบันทางสัตวแพทย์ต่างๆ ผู้เขียนไม่เพียงแต่จะได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่นจาก ผู้อำนวยการ หัวหน้า และบุคลากร แต่ยังได้รับข้อเสนอแนะต่างๆ ที่เป็นประโยชน์มากมายในบรรยากาศที่เป็นกันเองและเต็มไปด้วยความเข้าใจ แม้ว่าค่อนข้างจะเป็นการลำบากที่จะกล่าวนามของท่านเหล่านี้ได้หมด แต่ผู้เขียนก็ปรารถนาที่จะแสดงความขอบพระคุณอย่างจริงจังไว้ ณ ที่นี้ ขอขอบคุณต่อกลุ่มนักศึกษาสัตวแพทย์ใน Department of Preventive Veterinary Medicine โดยเฉพาะอย่างยิ่ง Miss S. Shinoda และ Mr. T. Nishida ซึ่งได้ให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดีในการแปลเอกสารภาษาญี่ปุ่นให้เป็นภาษาอังกฤษ และ Mr. H. Ohta ผู้

ซึ่งให้ความช่วยเหลือในเรื่องตารางและรูปประกอบ หากปราศจากความกรุณาจากนักศึกษาเหล่านี้ การเขียนบทความนี้คงจะเสร็จสมบูรณ์ได้ยาก ห้ายที่สุดนี้ ผู้เขียนขอขอบคุณ Dr. K. Takahashi เพื่อนร่วมงานรุ่นน้อง ผู้ซึ่งให้ความช่วยเหลือนานาประการซึ่งจำเป็นในการเขียนบทความเรื่องนี้

เอกสารอ้างอิง

1. Animal Quarantine Service, an information pamphlet, Animal Quarantine Service, Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries, Haramachi Isogo-ku, Yokohama, Japan.
2. Animal Science Center Information, Kanagawa Animal Science Center, 3750 Hongo, Ebina, Kanagawa, Japan 243-04.
3. Bekkai Mutual Aid Association, 30 Year Development, Bekkai Mutual Aid Association, 67 Bekkai-Midori-Cho, Notsuke-Gun, Hokkaido, Japan.
4. Development of Japanese Veterinary Science, The Centennial of the Japanese Society of Veterinary Science, the Committee of the Japanese Society of Veterinary Science, 1985.
5. Handbook of Faculty of Agriculture and Veterinary Medicine, Nihon University, Fujisawa, Japan, 1989.
6. Hokuso Livestock Service Center, a summary of activities, Hokuso Livestock Service Center, 4-10-3 Nihonmatsu, Sagamihara, Hokuso District, Kanagawa Prefecture, Japan 229 : 1-8.
7. Japan. in "World Directory of Veterinary Schools 1971", World Health Organization, Geneva, 1973 : 126-131.
8. Kanagawa Prefecture Veterinary Diagnostic Laboratory, a summary of activities, Kanagawa Prefectural Veterinary Diagnostic Laboratory, 5-1-7 Chuo, Yamato, Kanagawa Prefecture, Japan 242 : 1-10.
9. Law of Veterinary Medicine and Animal Science, a Compendium, compiled by the Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries, Tokyo, Japan, 1988.
10. Meat Hygiene Inspection Center, a guidebook, Danagawa Prefectural Meat Inspection Center, 2-38 Teradanawa, Hiratsuka-Shi, Kanagawa, 259-12, Japan.
11. Nagao, S. Succession and Distribution of an Ancient Chinese Veterinary Textbook in Old Time Japan. Journal of History of Science, japan Series II, Vol. 24 (No. 153), Spring, 1985.
12. Nagao, S. The Old Hippitric Book ORYO-NIGIHISHO. Journal of Japanese Veterinary History Studies, Vol. 22 (November), 1987 : 5-11.
13. National Institute of Animal Health 1989, a guidebook, National Institute of Animal Health, Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries, Kannondai, Tsukuba, Ibaraki, 305 Japan.
14. Nemuro Area Mutual Aid Association, 11-5, Nishi 5-jo Minami, Nakashivetsu-cho, Shibetsu-gun, Hokkaido, Japan.
15. Nihon University 1988, International Division, Nihon University, 8-24, Kudan-Minami 4 Chome, Chiyoda-ku, Tokyo 102, Japan.
16. Shonan Livestock Service Center, a summary of activities, Shonan Livestock Service Center, 2-7-1 Isigami, Kugenuma, Fujisawa-Shi, Kanagawa Prefecture, Japan 251 : 1-8.
17. Statistics on Animal Hygiene 1986, Bureau of Livestock Industry, Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries, Tokyo, Japan 1987 : 1-122.
18. Veterinary Graduates, Eighty Anniversary Book (1907-1987), Faculty of Agriculture and Veterinary Medicine, Nihon University, Japan.
19. Your guide to Japan, a brochure, Japan National Tourist Organization, 1987 : 1-35.